U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **M. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o podání žalobkyně ze dne 28. 11. 2010,

takto:

I. Podání žalobkyně ze dne 28. 11. 2010 **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 23. 11. 2010, č. j. 2 Ad 81/2010 - 24, Krajský soud v Českých Budějovicích nepřiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků a zamítl její žádost o ustanovení právního zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 9. 2010, č. j. X. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 10. 8. 2010, č. X, o zamítnutí žádosti o vdovský důchod.

Na zmíněné usnesení krajského soudu reagovala žalobkyně podáním ze dne 28. 11. 2010, sepsaným na stejnopisu předmětného usnesení, které adresovala Nejvyššímu soudu a v němž uvedla: *„Žádám o přidělení vdovs. důchodu I. k. od 50 l. zpětně. Prosím o obhajobu advokátem zdarma ...“*

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 8. 12. 2010 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil obsah citovaného podání žalobkyně a shledal, že není zcela zřejmé, zda žalobkyně měla v úmyslu podat kasační stížnost, či nikoliv. Proto usnesením ze dne 3. 1. 2011, č. j. 4 Ads 151/2010 - 39, žalobkyni vyzval k tomu, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení usnesení doplnila své podání ze dne 28. 11. 2010 tak, že uvede, zda se jedná o kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 11. 2010, č. j. 2 Ad 81/2010 - 24, či nikoliv. Pro případ, že se jedná o kasační stížnost, soud dále žalobkyni vyzval, aby ve stejné lhůtě doplnila, z jakých důvodů kasační stížnost podala a v čem konkrétně spatřuje nesprávnost napadeného

usnesení, případně pochybení krajského soudu. Nejvyšší správní soud současně žalobkyni poučil, že nebude-li podání ze dne 28. 11. 2010 ve stanovené lhůtě doplněno, soud je podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), odmítne. Toto usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 13. 1. 2011 vhozením písemnosti do její domovní schránky (srov. ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů).

Žalobkyně ve stanovené lhůtě, která uplynula dne 27. 1. 2011, ani později, na citovanou výzvu Nejvyššího správního soudu nereagovala.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

Podání žalobkyně nesplňuje náležitosti kasační stížnosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona; je neurčité a nekonkrétní, není z něj patrno, zda měla žalobkyně v úmyslu podat kasační stížnost proti shora uvedenému usnesení krajského soudu. Není ani seznatelné, v čem žalobkyně spatřuje nesprávnost předmětného usnesení, resp. jaká konkrétní pochybení krajskému soudu vytýká.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za žalobkyni domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měla v souvislosti s uplatněním podání ze dne 28. 11. 2010 na mysli.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že žalobkyně byla řádně vyzvána k odstranění vytýkaných vad podání ze dne 28. 11. 2010 a současně byla poučena o následcích nerespektování takové výzvy. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nedoplnila, zda její podání má soud považovat za kasační stížnost, ani neuvedla konkrétní důvody napadení usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této procesní situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než podání žalobkyně ze dne 28. 11. 2010 podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout, neboť toto podání nebylo ve stanovené lhůtě doplněno a v řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu není možno pro tento nedostatek pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu